

Det er fortsat disse rådskonklusioner, der udgør grundlaget for EU's forhandlingsposition. Der er tale om et yderst ambitiøst forhandlingsmandat, og det afspejler i høj grad de danske prioriteter, som de bl.a. fremgår af vedtagelser her i Folketinget i maj 1999 og november 1999.

Hovedformålet med Danmarks handelspolitiske indsats i EU og WTO bør være at fremme international frihandel, men det skal gøres på en måde, så den globale økonomiske udvikling finder sted på en bæredygtig måde til gavn for vækst og beskæftigelse og til gavn for en mere retfærdig økonomisk og social fordeling af verdens ressourcer.

Regeringen ønsker på den baggrund, at udviklingslandene imødekommes på en række afgørende punkter, således at den nye runde retteligt kan betegnes som WTO's udviklingsrunde, »Development round«.

Handelspolitik og udviklingspolitik vil generelt i de kommende år blive stadig tættere forbundne. Gennem udviklingspolitikken bør vi skabe et positivt økonomisk klima og opbygge erhvervssektorerne i udviklingslandene. Og gennem handelspolitikken må vi sikre en fri og ubesværet afsætning af de producerede varer til ilandene.

Disse synspunkter vil vi gøre gældende i EU, i WTO, og også på FN's konference om de mindst udviklede lande i Bruxelles i næste måned.

For det første må vi se seriøst på det såkaldte implementeringsspørgsmål, der har en central placering i WTO's arbejde efter Uruguayrunden. Udviklingslandene ønsker på visse områder længere overgangsordninger for en række af de handelspolitiske forpligtigelser, de har indgået, og er betænkelige ved at påtage sig nye forpligtigelser. Der må tages højde for udviklingslandenes helt særlige forhold i disse spørgsmål.

Et andet ønske fra udviklingslandenes side er øget markedsadgang. Som bekendt arbejdede Danmark aktivt for, at EU på rådsmødet den 26. februar i år kunne vedtage det såkaldte »Everything but Arms«-forslag, der indebærer fri markedsadgang for alle produkter undtagen våben, der indføres fra de mindst udviklede lande.

Det er vigtigt, at EU i de kommende drøftelser ansporer andre lande til at følge EU's eksempel. Derudover vil Danmark arbejde for, at udviklingslandene får bedre muligheder for at afsætte vigtige varer som f.eks. tekstiler på ilandenes markeder.

Der bør også arbejdes for mindre restriktive antidumpingregler, så der opstilles klarere og

mere gennemsigtige betingelser for brug af disse foranstaltninger, og for at antidumpinginstrumentet slet ikke kan benyttes over for de mindst udviklede lande.

For det tredje må udviklingslandene have hjælp til at deltage i de komplicerede handelspolitiske forhandlinger og til at gennemføre de stigende antal internationale regler på handelsområdet. Danmark hører allerede til blandt de lande, der yder størst bistand på det område. Regeringen vil overveje, hvordan Danmark og EU kan styrke denne bistand, så udviklingslandene får lettere ved at blive ligeværdige partnere i det multilaterale handelssystem.

Det er samtidig centralt, at områder som miljø, arbejdstagerrettigheder, forbrugerbeskyttelse og sundhed får en passende placering i forhandlingerne om en ny runde. Bestræbelserne på at sikre øget frihandel skal suppleres med bestræbelser på at sikre fair handel.

I EU's forhandlingsoplæg til ministerkonferencen i Seattle foreslog EU oprettelsen af et fælles permanent ILO/WTO-arbejdsforum, der kunne drøfte forholdet mellem handelspolitik, handelsliberalisering, udvikling og arbejdstagernes grundlæggende rettigheder.

For regeringen er det ikke nødvendigvis afgørende, at netop denne løsning bliver udfaldet af en ny ministerkonference. Det vigtigste er, at der i forbindelse med runden etableres en dialog om emnet, så WTO også kan bidrage til at sikre arbejdstagernes rettigheder.

Selv om EU kraftigt modsætter sig sanktioner i denne forbindelse, er det blandt udviklingslandene fortsat en udbredt og udtalt frygt, at hensynet til arbejdstagerrettigheder skal kunne bruges som undskyldning for at indføre protektionistiske foranstaltninger ad bagvejen.

Men det understreger bare behovet for, at en sådan dialog etableres. Nogle af udviklingslandene har antydnet, at man er rede til at drøfte et bredere emne som handel og social udvikling eller de sociale konsekvenser af globaliseringen, der så vil kunne inkludere spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder. Det er en mulighed, som regeringen er rede til at se nærmere på.

På miljøområdet fastholder regeringen, at bæredygtig udvikling fortsat er et centralt mål for WTO. Hensynet til en bæredygtig udvikling bør indgå i de enkelte sektoraftaler. Derudover må forholdet mellem regler i de multilaterale miljøaftaler og regler i WTO afklares.

Regeringen ønsker også, at forsigtighedsprincippet får en mere fremtrædende placering. Sa-